

अथ नवमोऽनुवाकः ।

(१) अष्टमे पशुविषया अच्छिद्रमन्त्रा उक्ताः । नवमेऽभिषवा-
दिविषया मन्त्रा उच्यन्ते । तत्र उपाङ्गुग्रहार्थाभिषवे मन्त्र-
माह । “अनागसस्त्वा वयम् । इन्द्रेण प्रेषिता उप । वायुष्टे
अस्त्वङ्गभूः । मित्रस्ते अस्त्वङ्गभूः वरुणस्ते अस्त्वङ्गभूः” इति ।
हे सोम ‘अनागसः’ अपराधरहिताः, ‘वयं’, त्वां प्रति, ‘इन्द्रेण’, ‘उप
प्रेषिताः’ । तस्मान्नास्त्यस्माकमपराधः । ‘वायुः’, देवः ‘ते’ तव,
‘अङ्गभूरस्तु’ कस्यचिदङ्गस्य भावयिता भवतु । तथा मित्रो वरुणश्च ॥

(२) अथ ग्रावाभिमन्त्रणे मन्त्रमाह । “अपां क्षया ऋतस्य
गर्भाः । भुवनस्य गोपाः श्येना अतिथयः । पर्वतानां ककुभः
प्रयुतो न पातारः । वग्मुनेन्द्रः क्वयत । घोषेणामीवाङ्श्चातय-
त ॥ १ ॥ युक्ता स्य वहतः” इति । एते ग्रावाणः ‘अपां क्षयाः’
जलस्य निवासहेतवः । यज्ञद्वारेण वृष्टिहेतुत्वात् ‘ऋतस्य गर्भाः’
यज्ञस्य गर्भवदन्तर्वर्त्तिनः, ‘भुवनस्य गोपाः’ कर्मानिष्पादनेन
लोकस्य पालकाः । ‘श्येनाः’ श्येनवदतिप्रबलाः । ‘अतिथयः’
अतिथिवदिहाभिषवप्रदेशे समागताः । ‘पर्वतानां ककुभः’
प्राच्यादिदिग्वत् परितोवर्त्तमानाः । ग्रावाणो हि पर्वतेषू-
त्पद्यन्ते । ‘प्रयुतः’ प्रकर्षेण सोमं मिश्रयन्तः । ‘न पातारः’
पालका न भवन्ति किन्तु सोमस्य हिंसकाः । तादृशा हे ग्रा-
वाणो यूयं ‘वग्मुना’ वाचा, भवदीयेन शब्देन, ‘इन्द्रं क्वयत’ ।
इन्द्रो हि ग्रावध्वनिं श्रुत्वा तदानीमेवागच्छति । ‘घोषेण’ भव-